

Edebiyat Defteri

Ramazan Alemdar -Yazıları-

Oluşturulma Tarihi:
20 Kasım 2023 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

ŒİR ÜSTÜNE DÜŒÜNCELERİM

[italik] Œiir için doğru ve deđiŒmeyecek bir tanım olduğunu söylemek ya da böyle bir tanım yapabilmek hemen hemen olanaksızdır. Ancak Œiirle ilgili bazı özellikler herkesçe kabul görebilmektedir. Dil, müzik ve sesle iliŒki, etkileme gücü bu kabullerdendir.

Œiir duygu kökenli, doğal olarak öznel içeriklidir. Ancak, Œair yerel alandan küresele yönelmeli, nesnel ürünler sunabilmelidir. Bu açılımı olanaklı kılmayan dizeler “Œiirin kısır döngüsü”nde tutsak olur. Yapıt olma olgunluğuna ve yetkinliğine ulaşamaz.

Aynı zamanda Œiirdeki iletilerin titizlikle ve özenle seçilmesi gerekir. Bireyi ve değerleri örseleyen iletiler okuyucu kitlesince hoş karşılanmaz, kabul görmez.

Emeğe saygı, emeğin kökeni, oluşumu ve iletileri ile doğru orantılı olmalıdır. “Her emek saygıya değerdir” söylemi bu anlamda abartılıdır.

Kısaca bir görev için yola çıkmıŒ insan, yol haritasını evrensel ölçütlere uygun biçimde yapılandırmalıdır. Bireyin salt kendi egosunu tatmin etmeye yönelik giriŒimleri yüzeyseldir, sönüktür ve ilgiden yoksun kalır. Ölçütler objenin doğasına ve bilimsel kabulüne uyumlu olmalıdır.

Bu yazı bir uzman görüşü değil, yıllarını eğitime seferber etmiŒ bir insanın kişisel düşünceleridir.

Selam ve saygıyla.

Ramazan Alemdar [/italik]

OKULLARDA ŞİDDET

2009–2010 Eğitim ve Öğretim yılı başladı. Bu vesile ile öğretmen ve öğrencilere başarılar, velilere kolaylıklar dilerim. Kuşkusuz okullar bilgi, beceri ve olumlu davranışların kazanıldığı, var olanların geliştirilip pekiştirildiği ilim ve irfan yuvalarıdır. Ancak, her şeyi toz pembe görmek de olası değil. Doğal olarak çeşitli sorunlarda var. Bu sorunlardan biride genel anlamda şiddet sözcüğü ile ifade ediliyor. Bu sorunun bakış açısına göre birden çok nedeni olduğu kuşkusuzdur. Şimdi kendi bakış açımdan yansıyanları sizlerle paylaşmak istiyorum.

Her şeyden önce aile var olayın odağında. Ailede çocukların tüm yönleri ile sağlıklı bir biçimde yetiştirildiğini söylemek olanaklı değil ne yazık ki. Kelimenin en basit anlamı ile çocukların örselendiği gerçeği var. Klasik ailede roller çok ilginç ve bir o karda da düşündürücü. Şöyle ki; baba evin komutanı, anne çavuş, ya da onbaşı, çocuklar rütbesiz asker rolünde. Roller bu biçimde örgütlenmiş ne yazık ki. Şimdi birileri bunu okuyunca abarttığımı düşünebilir. Bu benim bakış açımdan görülen gerçekler. Sizlerde çeşitli varsayımlarla olayı irdeleyebilir, kendi gerçeklerinizi dile getirebilirsiniz. Hiç şüphe yok ki, buna saygı duyarım.

Her hangi bir konuda ailede karar alınırken, çocuk bu kararla ilgili düşüncesini özgürce söyleyebiliyor mu, karara katılıyor mu? Bırakın söylemeyi, aile büyükleri çocuklarının fikrini alma konusunda bir girişimde bulunuyor mu? Durum böyle olunca çocukla arada kurulması gereken sağlıklı diyalog olasılığı ortadan kalkmış olmuyor mu? Yani çocuk ailenin bir bireyi ve ailede önemli olduğu inancını hissetmiyorsa, özgüven sorunu oluşmaz mı? Buda çocuk üzerinde dışlanmışlık etkisi yaratmaz mı?

Okullardaki genel tutum ve davranışın çocuk ya da ergen psikolojisi ile uyuşmada yetersiz kaldığı gerçeğini de göz ardı etmemek gerekir. Bu konuda idareci ve öğretmenlerin daha duyarlı olma zorunluluğu vardır. Çevre, kalıtımın dışında kalan her şeydir ve bireyin yaşamında önemli bir etkiye sahiptir. Çevrenin negatif öğeleri şiddeti besleyen, destekleyen unsurlardır. Bu konudaki sıkıntıları radikal çözümlerle ortadan kaldırmak zorunluluğu vardır.

Tabi bir de görsel, işitsel medya var. Günümüzde şiddeti özendiren en önemli unsur belki de bu. Ne hazindir ki, medya özgürlüğü kalkanına sığınılan bu girişimlere bir yaptırım söz konusu değil. Bireylere kötü örnek olan, özellikle şiddeti özendiren bir özgürlük olamaz diye düşünüyorum. Çağdaş ölçütlere evet, ancak toplumsal barışı bozan tüm unsurlara hayır demek yanlış olmaz.

Özetlemek gerekirse yukarıda sıralanan olumsuzluklar giderilemediği sürece, sorunu ortadan kaldırma olasılığı hayli zayıftır. Bireysel olarak ne kadar çaba gösterilirse gösterilsin bu yetersiz kalacaktır. Toplumsal bir uzlaşi ile ve tüm kurum ve kuruluşların ortak katılımı sağlanarak bu sorunu çözmek mümkün olabilir. Bunun içinde topyekûn yeniden yapılanma anlamında bir eğitim verilmelidir. Ölçütleri çağdaş dünya ölçütleri ile çelişmeyen, ancak ülke koşullarını ve gerçeklerini göz ardı etmeyen bir eğitim.

Daha güzel ve aydınlık yarınlarda birlikte olmak dileğiyle...

Ramazan ALEMDAR

Bir zorba bin sopayla gezer bir gülücük bin zorbayı ezer.

Güç ile şiddet evlenmiş çocukları canavar olmuş.

Elini korkak alıştırma, uzan ve kucakla arkadaşını.

Silahın gerçekse dostların, dostların sahtedir.

Zor, adaletin kapısını da çiviler.

Usulca söylersen (d)uyarım, bağırırsan (d)uymam.

Hoşgörünün olduğu yerde şiddetin gölgesi bile düşmez.

Ne zaman sevgisiz kalsam, kendimi daha çok üşümüş duyumsarım.

Kalacak derin izi bilseler döver mi çocuklarını yetişkinler.

Suya attığın taşın dalgası sana kadar gelir.

Sevginin gücü bileğimden güçlüdür.

Gözlere öfke doldukça sevgi görünmez olur.

Sevgiyle kalkan el şiddetle inmez.

Yıkmak sadece bir an, oysa onu yapmaktır yaşam.

Yemeğin tuzu, cezanın dozu.

Kavgayla dūřman, sevgiyle dost kazanılır.

Her öfkeli yumruğu, sevgiye aç biç yumruk yönetir.

Sopayla eğitilenin korkuları, umutlarından büyük olur.

Demir dövölerek çocuk sevilerek işlenir.

Öfkeyle ateş sönmez.

Bileğinin yerine yüreğini kullan.

Dayağın akli olsaydı cennetten çıkmazdı.

Kin ve nefret yedek oyuncudur yürekte sevgi ve şefkat olmadığında sahaya çıkar.

şiddete karşı yüreğinde yeşil bir dal sakla.

Öfkenin yararı da sevginin zararı da senindir.

Yumruklarıyla konuşanın çığlığını kimse duymaz.

Çocuğa vurulan her tokat geleceğe indirilen darbedir.

Dayak güçsüzün silahıdır, güçlü olan aklını kullanır.

Dövebildiğin kadar değil sevebildiğin kadar kazanırsın.

Kitap tutan eller, dayağın cehaletini yener.

Çocuğu sevki çocuğunda çocuğunu sevsin.

Çocuğunu döven yedi göbek torunlarını döver.

Sevgiyi daima yaşat.

Sopaya uzanan elin, küfre dolanan dilin sahibi olmaz.

Çiçeğin duyduğu acıdır; dalından koparıldığında verdiği koku!

POZİTİF BİLİMİN IŞIĞINDA PARLAK VİZYONLARA

Hep demokratik yaşamdan, haktan, hukuktan dem vurulur ya bu ülkede, merak etmişimdir bu kavramları özümseyen, sindirebilen ve yaşam biçimine dönüştürebilen kaç yurdum insanı vardır acaba?

Sanal ortamda oluşturulan söylemler, zamanla kanıksanır ve gerçekmiş gibi algılanmaya başlanır.

Ancak bu sanal yapı salt kendi varlığı ile sınırlı kalmaz; uzanabildiği tüm bireyleri ve çevreyi etkiler. İşte o zaman serzenişler, direnişler, yönelişler kaçınılmaz olur.

Oluşumlarda sorunun irdelenmemesi yatar kuşkusuz. Özgün fikir diye bireylere ve topluma sunulan çıkar odaklı objeler, kendi içinde bencil olmasının yanında, kendine karşı olanları da kesinlikle dışlar.

Bu süreç toplumda bir egemen yapı oluşturur. Çoğu kez bunun adı aydındır. Her şeyin en iyisini bilme ve yapma iddiası, bu kesimin en belirgin özelliğidir. İşte işin püf noktası budur.

Halkı cahil, bir şey bilmez sayan bir kafa kesinlikle aydın olamaz ve hele demokrasiden bahsedemez. Çünkü demokrasi bir avuç egemen sınıf rejimi değildir.

Eğer bir toplum egemenlerinden soyutlanamazsa, bu tür kısır döngüler, fuzuli girdaplar kaçınılmaz olur.

Süslü cümleler kurarak demokrat ya da demokrasi yandaşı olunmaz.

Birey kendi öz varlığını yadsıyarak başka varlıkların gölgesinde yaşamaya mahkûmsa, sadece zavallıdır.

Öyleyse, toplumsal barışı ve kardeşliği gerçek anlamda yaşatacak unsurlar tesis edilmelidir. Unutulmamalıdır ki, hayatı belirleyen içinde bulunulan koşullar, koşulları oluşturan ise insanlardır. İnsan odaklı bir yaşam hepimizin amacı olmalıdır. Ancak, değişim ve gelişimin sekteye uğramadan sürdürülebilmesi için her türlü eleştiri ve kuşkuyla canlı tutmak gereği unutulmamalıdır. Bilim ve teknikteki gelişmeler eleştiri ve kuşku odaklıdır. Bu anlamda önce özeleştiri yapılmalıdır. Kişileri ve kurumları yücelten gücün yansız ve dürüst yapılabilen özeleştiri olduğu ilkesi kesinlikle unutmamalı ve yaşamımızın olmazsa olmazı kabul edilmelidir.

Düşünmek bile ürkütücü ancak, bir gün iş işten geçmiş olabilir.

Başka Türkiye, başka Anadolu, başka cennet vatan olmadığı unutulmamalıdır.

Nutuklarla bir yere varılamayacağı açıktır.

Küreselleşen günümüz dünyasının önemli bir aktörü olmak, pozitif bilimin ışığında parlak vizyonlara yönelmekle olur. Esenlikle.

BİR ANNENİN HAZİN SONU

[italik] Sonbahar mevsiminin serin rüzgârıyla yüzleşen minik bebek birden irkildi. Yılların sıla özlemiyle yanıp tutuşan ayrı iki can gibi minicik elleriyle annesine sımsıkı tutundu. Aslında üşüyordu. Beklide farkında olmadan içgüdüsel bir yönelimle beden dilini kullanıyor ve annesine “Beni soğuk esintinin zararlı etkisinden koru” demek istiyordu. Çünkü henüz daha minicikti ve konuşamıyordu.

Annesi yaşamındaki en değerli varlığı olan çocuğuna yardım etmek düşüncesi ile üzerini örten örtüyü başına kapadı. Rüzgâr hızını artırmış, yağmur çiselemeye başlamıştı. Tüm bunlar tarlasına çalışmak için yola koyulan kırsal kesimin çilekeş emekçi kadınına yadırganacak bir biçimde yansımamıştı. Yıllarca bu yoldan gidip-gelmiş, benzer durumlarla karşılaşmıştı. Şimdi tek bir fark vardı; o da çocuğunun yanında olması ve kendisi kadar hatta daha fazla çocuğunu koruma durumunda kalmasıydı.

Gerçi gideceği tarlanın bir köşesinde derme çatma bir kulübe vardı. Ancak oraya ulaşması için hayli yürümesi gerekliydi. Çocuğuna sıkı, sıkı sarılmış, üşümemesi ve ıslanmaması için kendince önlemini almıştı.

Aradan yarım saati aşkın bir süre geçtikten sonra meraklandı. Çocuktan hiç ses çıkmamıştı. Merak ve endişe ile rüzgâra sırtını dönüp çocuğuna bakmak gereksinimi hissetti.

Merak, endişe ve korku karışımı bir ruh haliyle çocuğun yüzünü görmek için örtüyü kaldırdı. Olacaklar sanki içine doğmuştu. Örtü yağmurunda etkisiyle çocuğun yüzüne yapışmış, nefes alma olanağını engellemişti. Artık anne için yapabilecek bir şey yoktu.

Çocuğunun cansız bedenine sarıldı ve kendine hakaretler yağdırmaya başladı. İçi, yüreği yanıyor ve tüm olanların sorumlusu olarak kendini görüyordu.

Artık ne rüzgâr, ne de yağmuru hissetmiyordu. Çocuğunu sarıp sarmaladıktan sonra köyünün yolunu tuttu. Eve girince “ Allah böyle yazmış, hikmetine sual olunmaz, verdi ve aldı” dedikten sonra kucağındaki çocuğu ile yere yığıldı. Ve bir daha da kalkamadı. [/italik]

YASAKLAR, YASALARLA ÖNLENEBİLİR Mİ?

Yasakları yasalarla önleme çabası insanlığın var oluşundan günümüze değin süregelen bir öteleme biçimidir. Bu yöntemle yasaklar önlenememekte ancak yasaların etkisi, yaptırımı karşısında ötelenmektedir. Bu da radikal bir çözüm üretmemektedir.

Yapılan araştırmalar yasal ve idari önlemlerin insancıl olma ve hoşgörü ile çeliştiğini göstermektedir. Bu çelişki yasalardan çok, uygulamadan kaynaklanmaktadır. Farklı bakış açıları, değişik yorumlar gibi uygulamayı etkileyen unsurlar kişi vicdanını örselemekte ve yasalara olan inanç ve güveni zedelemektedir.

Hiç kimse yasalar olmamalı diyemez. Kuşkusuz bu bir toplumsal gereksinimin ürünü ve sonucudur. Ancak salt yasalarla toplumsal barışı, huzuru ve güvenliği sağlamak düşüncesi tartışmaya açıktır.

Halktan kopuk, sorunlarından uzak, tepeden inme, ortak bir uzlaşi ürünü olmayan belgeler, adı ne olursa olsun toplumu dışlama algısı oluşturmakta ve bu nedenle kabul görmemektedir. Toplumdaki bireylerin deneyimli ve donanımlı olmaları da önemli bir etkidir. Bu etken toplumsal bilinci oluşturur. Bu bilinç olaylara daha sağlıklı bakabilmeyi ve yorumlayabilmeyi olanaklı kılar.

Yasalar toplumların gelişmişlik düzeyleri ile de uyumlu ve orantılıdır. Son model bir otomobile, traktör şoförünün bakışı ile uzman bir sürücünün bakışı aynı olamaz. Yani kurallarla işi yürütme gayreti boşa kürek çekmektir.

Çok bilinen klasik bir söylemdir. “ Kurumlar kurallarıyla vardır” der. Bu söylem –her ne kadar doğru gibi algılsa da - kuralların işlerliği için salt kurumların olması yeterlidir algısını doğurabilir. Oysa toplumun temel taşı bireylerdir.

Birey bilincini oluşturup, ön plana çıkarmadıkça; kurumlardan söz etmek, havanda su dövmeye benzer.

Öyleyse bir önlem alınırken, o önlemi oluşturan koşullara bakmak gerekir. Yani alınacak önlemden önce, önlemi almayı gerektirecek unsurlar saptanabilir ve ortadan kaldırılabilirse toplumsal uzlaşi ve barış daha kolay sağlanır.

İnsancıl ve hoşgörü merkezli tüm girişimler desteklenmelidir. Sevgiyle örülmüş, her türlü korku ve şiddetten arınmış yaklaşımlar insanı yüceltecektir. Salt yasalarla yasakları önleme çabası eksiktir.

Herkeseye yasaksız, özgür bir dünya dileklerimizle, esen kalınız.

Ey Yar

[italik] Sen gönül dünyamın sonsuza değin sürececek ışığısın.
Sen yakışığın da yakışığısın. Sen yaşanmamış duyguların aşığısın.
Sen benim için teksin ve öyle kalacaksın.
Olmasanda yanımda, dolaşırsın kanımda.
İki cihanımda sen, sadece sen varsın ey yar! [/italik]

KARNE

Yaşlı bir adam hastaneye gelmişti. Onu gören bir hemşire;
- Amca karneni ver, yardımcı olayım, dedi. Yaşlı adam;
- Ah kızım ben hiç okula gitmedim ki, o yüzden karnede yok, dedi üzgün bir ifadeyle.
Hemşire sağlık karnesini istediğini söyleyince, adam gülümsedi ve teşekkür etti.

İLKÖĞRETİMDEKİ ANA YANLIŞ

Emekli bir öğretmen olarak 8 yıllık ilköğretim uygulamasının ilk gününden itibaren yanlış olduğunu savundum ve fikrimde ısrar ediyorum.

Yanlış olan 8 yıllık eğitim-öğretim değil, uygulanış biçimidir.

Bir kere ilk 3 sınıf, sınıf öğretmenlerince okutulmalı, 4,5,6,7 ve 8. sınıflar ise branş öğretmenlerince okutulmalıdır.

Aynı zamanda ilk 3 sınıf müstakil bir binada, 4,5,6,7 ve 8. sınıflar da başka müstakil bir binada eğitim-öğretim görmelidir. Zira, uygulamada 1. sınıf öğrencisinin masumiyeti ile, 8. sınıf öğrencisinin masumiyeti aynı kefeye konulmakta ve bu da çeşitli sorunları beraberinde getirmektedir. Bunun yanında üst sınıftaki öğrencilerin davranışları, alt sınıftaki öğrencileri negatif anlamda etkilemektedir.

Bu biçimde bir eğitim-öğretim uygulamasının en önemli yararı, öğrencinin 8. sınıf sonunda alan belirlemesine imkan sağlayacak olmasıdır. Alan belirleme işlemi, 4. sınıftan itibaren çocuğun ilgi ve beceri yönelimi ile doğru orantılı olarak öğretmenlerin katkısı ve yardımı ile yapılabilir.

Özetle belirtilen bu uygulama gerçekleşirse, eğitim-öğretimin önündeki bir çok engel kalkacak ve sorunlar en aza indirgenecektir.

Öğrencilere gereksiz bilgiler yüklenmeyecek, her öğrenci kendi ilgi alanını zenginleştirerek, ilerde branşlaşma olgusu oluşacaktır.

Bu eğitimin olmazsa olmazıdır.

Esenlikler ve başarılar.